Kā panākt tiesas nolēmuma izpildi

Saturu nodrošina

European Judicial Network (in civil and commercial matters)

Spānija

1 Ko civillietās un kriminālllietās izprot ar sprieduma izpildi?

Kopumā izpilde civillietās un komerclietās nozīmē to, ka, ja likumpārkāpējs brīvprātīgi neizpilda izpildāmu nolēmumu (piemēram, galīgo spriedumu), prasītājs iesniedz pieteikumu par izpildi tiesas ceļā, lai panāktu nolēmuma īstenošanu. Piemēram, lai atgūtu parādu, kuru atbildētājam jāmaksā saskaņā ar nolēmumu, bet viņš to nedara, prasītājs (jeb kreditors) iesniedz pieteikumu par izpildi tiesas ceļā un atgūst parādu, jo tiek apķīlāti parādnieka norēķinu konti vai nekustamais īpašums, ko pārdodot izsolē, iegūstot ieņēmumus, no kuriem sedz kreditoram maksājamo summu.

Ar izpildes palīdzību tiek daļēji īstenotas Spānijas Konstitūcijā 1978. gadā noteiktās pilnvaras, atbilstoši kurām tiesnešiem un tiesām tiek uzticēts uzdevums gan pasludināt spriedumus, gan panākt to izpildi (Konstitūcijas 117. un 118. pants). Tādējādi tiesvedībā iesaistītajām personām ir pienākums izpildīt spriedumus un citus tiesas nolēmumus, kā arī sadarboties, lai panāktu pieņemto lēmumu izpildi. Tiesneša pienākums ir nodrošināt šo prasību atbilstīgu izpildi.

Tiesas nolēmuma izpilde nozīmē, ka tiek izpildīts tiesas rīkojums, proti, procesā uzvarējušās puses iegūtās tiesības tiek pilnībā īstenotas. Tas var ietvert prasītāju (turpmāk tekstā – “puse, kura pieprasa izpildi” [*ejecutante*]), kas atkarībā no rīkojuma pieprasa naudas summas atlīdzināšanu, tiesības likt veikt vai neveikt kādu darbību, piemēram, būvdarbus, vai to, lai atzītās tiesības tiktu īstenotas, tās registrējot attiecīgā publiskā registrā.

Izpilde var būt galīga vai pagaidu. Pēdējā gadījumā un noteiktos apstākļos spriedumu, kas vēl nav galīgais spriedums, izpilda, lai kreditors starpposmā neciestu zaudējumus (t. i., to procesuālo posmu laikā, kas saistīti ar prasību pret minēto nolēmumu, un līdz galīgā lēmuma pieņemšanai) ar tiesvedību saistīto kavēšanās dēļ (Civilprocesa kodeksa [*Ley de Enjuiciamiento Civil*] 524.–537. pants).

2 Kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izpildes jomā?

Spānijas tiesību aktos tiesnešiem un tiesām ir noteikta atbildība par spriedumu izpildi saskaņā ar tiesību aktiem un normām, kas attiecas uz jurisdikciju (Spānijas Konstitūcijas 117. panta 3. punkts).

Saskaņā ar Konstitūciju un Civilprocesa kodeksu (2000. gada 7. janvāra Likums Nr. 1/2000, 2000. gada 8. janvāra Valsts oficiālais biļetens (*BOE*) Nr. 7, ar grozījumiem), kas reglamentē izpildes procedūru civillietās, tiesnesim ir jāuzrauga izpildes procedūras pienācīga īstenošana (545., 551. un 552. pants un attiecīgie noteikumi). Tieši tiesnesis, pamatojoties uz tās puses iesniegumu, kura pieprasa izpildi, uzsāk procedūras īstenošanu uz vispārējā izpildes rīkojuma pamata, kas tiek izdots, tiklīdz ir izskatīts izpildu dokuments. Tiesnesis arī izdod nolēmumu, ja atbildētājs (turpmāk – “spriedumā pasludinātais parādnieks” [*ejecutado*]) iebilst pret sprieduma izpildi un uzsāk īpašo iebildumu procedūru pret izpildi, kā norādīts tālāk tekstā.

Tiesas sekretāri (*letrados de la administración de justicia*) ir atbildīgi par konkrētu izpildes pasākumu (maksājumu pieprasījumu, ieturējumu no mantas, kas pieder spriedumā pasludinātajam parādniekam, no

norēķinu kontiem, algas utt.) noteikšanu un apstiprināšanu. Tiklīdz tiesnesis ir izdevis “vispārējo izpildes rīkojumu”, tieši tiesas sekretārs uzrauga izpildes procedūru un pieņem atbilstošus lēmumus, neraugoties uz to, ka dažos gadījumos tiesnesim var iesniegt apelācijas sūdzību par šiem lēmumiem.

3 Kādi ir priekšnoteikumi, lai lēmums (nolēmums) būtu izpildāms?

Kopumā ir nepieciešams galīgais spriedums vai tiesas nolēmums, vai cits izpildu dokuments, kas ļauj veikt izpildi (pastāv izņēmumi, kad nolēmums vēl nav galīgs, bet ir izpildāms, piemēram, apstrīdētu spriedumu pagaidu īstenošana, kas ir pieļaujama noteiktos gadījumos).

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 517. panta noteikumiem par izpildes procedūru un izpildu dokumentiem izpildes pieteikuma pamatā ir izpildāms izpildu dokuments. Izpildāmi ir tikai šādi turpmāk uzskaitītie izpildu dokumenti.

1. *Galīgais spriedums.*
2. *Šķīrējtiesas lēmumi un mediācijas līgumi. Mediācijas līgumiem jābūt registrētiem saskaņā ar Likumu par mediāciju civillietās un komerclietās (Ley de Mediación en Asuntos Civiles y Mercantiles).*
3. *Tiesas nolēmumi, kas apstiprina vai apliecina tiesvedības laikā panāktos tiesas izlīgumus un vienošanās, kam pēc nepieciešamības pievieno atbilstošas liecības, lai nodrošinātu to faktiskā satura dokumentēšanu.*
4. *Publiski dokumenti ar noteikumu, ka tie ir oriģināli. Ja tie ir otrie eksemplāri, tiem jābūt izdotiem ar tiesas rīkojumu personai, kas cietīs zaudējumus, vai personai, kura rada zaudējumus, vai tiem jābūt izdotiem, pamatojoties uz visu pušu piekrišanu.*
5. *Komerclīgumu instrumenti, ko ir parakstījušas puses un komercbrokeris, kurš ir profesionālas asociācijas biedrs un kurš tos ir pārbaudījis, ja instrumentiem pievieno izziņu, ar ko minētais brokeris apliecina, ka līgums atbilst ierakstiem un to datumiem viņa registrā.*
6. *Likumīgi izdoti uzrādītāja vai registrētie vērtspapīri, kas ietver izpildāmās saistības, un kuponi, kas arī jāapmaksā attiecībā uz šiem vērtspapīriem, ar nosacījumu, ka kuponi atbilst vērtspapīriem un ka vērtspapīri jebkurā gadījumā atbilst ierakstiem kvīšu grāmatiņās.*
   Atbilstības noteikšanas procesa laikā izteiktie protesti par vērtspapīru viltošanu neaizkavē izpildes rīkojuma izdošanu, ja tiek konstatēta atbilstība, neskarot tālāk noteiktos iebildumus pret izpildi, kurus var izteikt parādnieks, apgalvojot, ka vērtspapīri ir viltoti.
7. *Sertifikāti, kuriem vēl nav beidzies derīguma termiņš un kurus ir izdevušas struktūras, kas ir atbildīgas par to, lai vērtspapīru registros tiktu uzrādīti vērtspapīri, kas ir iegrāmatoti, atsaucoties uz Likumu par biržām (Ley del Mercado de Valores), ar noteikumu, ka tiem pievieno publiska instrumenta kopiju, kurā norādīti vērtspapīri, vai attiecīgā gadījumā to izdošana tur, kur šāda instrumenta nepieciešamību nosaka spēkā esošie tiesību akti.*
   Iepriekšējā punktā minētajiem sertifikātiem nebeidzas termiņš, kad tiek lūgta un noteikta izpildes īstenošana.
8. *Tiesas rīkojums, kurā ir norādīta maksimālā summa, ko var pieprasīt kā kompensāciju, un kuru izdod saskaņā ar nosacījumiem, kas ir izklāstīti tiesību aktos par tiesvedību kriminālllietās, kura ir uzsākta saistībā ar notikumiem, kas ir obligātās transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas darbības jomā.*
9. *Citi procesuālie lēmumi un dokumenti, kas ir izpildāmi saskaņā ar šiem vai citiem tiesību aktiem.*

3.1 Procesuālā kārtība

Procedūra attiecībā uz pārējiem aspektiem ir izklāstīta Civilprocesa kodeksa 548. pantā un turpmākajos pantos; jāņem vērā, ka izpildes rīkojumu var izdot tikai pēc vienas puses lūguma pieteikuma formā, kā aprakstīts turpmāk. Tiklīdz izpildes pieteikums ir iesniegts tiesai un ar nosacījumu, ka ir izpildīti procesuālie noteikumi un prasības, tiesa sagatavo “vispārējo izpildes rīkojumu”. Pēc tam, kad tiesnesis ir izdevis rīkojumu, tiesas sekretārs izsniedz dekrētu, kurā ir noteikti konkrēti, atbilstīgi izpildes pasākumi, kā arī izpildei par piemērotiem atzīti izsekošanas un izmeklēšanas pasākumi attiecībā uz spriedumā pasludinātā parādnieka īpašumu.

Paziņojums par iepriekšminēto rīkojumu un dekrētu kopā ar izpildes pieteikuma kopiju tiek izsniegts spriedumā pasludinātajam parādniekam, lai gan var apstiprināt noteiktus pasākumus, lai pasargātu kreditoru no iespējamiem zaudējumiem.

Spriedumā pasludinātais parādnieks drīkst iebilst pret izpildi, norādot konkrētu pamatojumu, kas ir

materiāltiesisks (piemēram, parāda samaksa) vai procesuāls (piemēram, iesniegtajā izpildu dokumentā ir atrodamas kļūdas), saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 556. pantu un turpmākajiem pantiem. Šajā gadījumā sāk piemērot sacīkstes principu, kas ļauj pārbaudīt pierādījumus un kā noslēgumā tiek izdots rīkojums par izpildes rīkojuma paturēšanu spēkā vai tā pilnīgu vai daļēju atzīšanu par spēkā neesošu. Šo lēmumu var apstrīdēt attiecīgajā provinces tiesā [*Audiencia Provincial*].

3.2 Galvenie noteikumi

Kā minēts iepriekš, izpildes pieteikumu iesniedz attiecīgā puse, ceļot prasību, kurā ir izpildes pieteikums. Pieteikums izpildes īstenošanai ietver izpildu dokumentu, kurš ir izpildes panākšanas pamatā un kurā ir izklāstīti no tiesas pieprasītie izpildes pasākumi un spriedumā pasludinātā parādnieka īpašumi, no kuriem var veikt ieturējumus, izsekošanas un izmeklēšanas pasākumi parādnieka aktīvu identificēšanai, kā arī persona(-s), pret kuru(-ām) ir jāīsteno izpilde, sniedzot oficiālus pierādījumus par šo personu identitāti. Ja izpildu dokuments ir tiesas sekretāra izsniegts nolēmums vai par izpildi atbildīgās tiesas spriedums vai nolēmums, izpildes pieteikumā pieprasa izpildes rīkojuma izdošanu, identificējot izpildāmo spriedumu vai nolēmumu (Civilprocesa kodeksa 549. pants), savukārt citos gadījumos pieteikums izpildes īstenošanai ir iesniedzams kopā ar dokumentiem, kas ir izpildes īstenošanas pamatā (tie ir uzskaitīti Civilprocesa kodeksa 550. pantā). Ja izpildes pieteikums atbilst iepriekšminētajām prasībām un ja uzrādītais izpildu dokuments ļauj norīkot izpildes īstenošanu, tiesnesis izdod izpildes rīkojumu vai tiesas sekretārs — dekrētu, kuros monetārās izpildes gadījumā nosaka arī summu, kura ir izpildes pamatsumma, kā arī pagaidu noteikto procentu un izmaksu summu, neskarot turpmākos norēķinus un korekcijas un vienmēr identificējot iesaistītās personas un pieņemamos izpildes pasākumus.

4 Izpildu darbību raksturs un mērķis

4.1 Kāda veida manta var tikt pakļauta izpildu darbībām?

Neskarot noteiktus turpmāk minētos aktīvus, pret kuriem nevar vērst arestu, vienmēr jāuzsver, ka izpildes pasākumiem jābūt proporcionāliem summai, attiecībā uz kuru tiek noteikta izpilde. Tādējādi, ja tie tiek atzīti par pārmērīgiem, tiesa var lemt par samazinājumu. Turklāt, ja pasākumi ir nepietiekami, puse, kura pieprasa izpildi, var iesniegt pieteikumu to pieņemto pasākumu paplašināšanai vai to darbības jomas palielināšanai. Ja puse, kura pieprasa izpildi, nezina, kādi īpašumi pieder spriedumā pasludinātajam parādniekam, tiesai var izteikt lūgumu šādu īpašumu apzināšanai. Apzināšanu veic tiesas sekretārs tieši kā tiesas pārstāvis vai iesniedzot pieprasījumus kompetentām iestādēm. Attiecībā uz ieturējumiem un piedziņu no algas pastāv virkne ierobežojumu, kas ir uzskaitīti turpmāk tekstā. Izpilde, kas izriet no rīkojuma par uzturlīdzekļu maksāšanu (kuru izdod tiesvedības par uzturlīdzekļu maksāšanu radinieku starpā vai tiesvedības par vecāku atbildību, kas ietver arī uzturlīdzekļu maksāšanu bērniem, rezultātā), ir izņēmums, jo šajos gadījumos uz izpildi neattiecas tiesību aktos noteiktais apjoms; tā vietā tiesa nosaka arestējamo summu (Civilprocesa kodeksa 608. pants).

Attiecībā uz īpašumu, pret kuru nevar vērst piedziņu, Civilprocesa kodeksa 605. pantā un turpmākajos pantos ir noteikts (norādes uz “tiesas ierēdni” ir jāsaprot kā norādes uz tiesas sekretāru):

605 .pants. Nearestējami aktīvi.

Nekādā gadījumā nedrīkst arestēt šādus aktīvus:

1. aktīvus, kas atzīti par neatsavināmiem;

2. blakustiesības, kuras nevar atsavināt atsevišķi no galvenajām tiesībām;

3. aktīvus, kuriem pašiem par sevi nav nekādas vērtības;

4. aktīvus, pret kuriem nevar vērst arestu saskaņā ar tiesību normām.

606 .pants. Spriedumā pasludinātā parādnieka aktīvi, pret kuriem nevar vērst arestu.

Arestu nevar veikt arī šādam īpašumam:

mēbelēm un mājsaimniecības priekšmetiem, kā arī tās puses apgērbu, pret kuru tiek prasīta izpilde, un tās gimenes locekļu apgērbu, ko nevar uzskatīt par lieku. Parasti arī pret tādām lietām kā pārtika, degviela un citām,

kuras pēc tiesas ieskatiem ir nepieciešamas, lai spriedumā pasludinātais parādnieks un viņa apgādājamie varētu dzīvot pietiekamu cieņpilnos apstākļos;

grāmatām un instrumentiem, kas spriedumā pasludinātajam parādniekam nepieciešami, lai strādātu savā profesijā, mākslas jomā vai amatā, ja to vērtība nav proporcionāla pieprasītā parāda summai;

sakrāliem priekšmetiem un priekšmetiem, kurus izmanto likumīgi atļautas religijas piekopšanā;

summām, kurām nevar piemērot arestu saskaņā ar tiesību aktiem;

īpašumiem un summām, kurām nevar piemērot arestu saskaņā ar Spānijas ratificētajiem nolīgumiem.

607 .pants. Ieturējumi no algas un pensijas

1. Alga, atlīdzība, pensija, ienākumi vai to ekvivalents, kas ir mazāks par minimālo algu, nav apķīlājams.

2. Algas, atlīdzību vai pensijas, kas pārsniedz minimālo algu, var apķīlāt šādā apmērā:

- *par pirmo papildu summu līdz summai, kas ir vienāda ar divkāršu minimālo algu – 30 %;*
- *par papildu summu līdz summai, kas ir vienāda ar trīskāršu minimālo algu – 50 %;*
- *par papildu summu līdz summai, kas ir vienāda ar četrkāršu minimālo algu – 60 %;*
- *par papildu summu līdz summai, kas ir vienāda ar pieckāršu minimālo algu – 75 %;*
- *par jebkuru summu, kas pārsniedz iepriekšminēto summu – 90 %.*

3. Ja persona, pret kuru tiek prasīta izpilde, saņem vairāk nekā vienu algu vai atalgojumu, tos visus saskaita kopā un daļu, ko nevar piedzīt, atskaita tikai vienreiz. Ja laulāto manta ir šķirta un ja minētā pierādījumi netiek iesniegti tiesas ierēdnim, laulāto algas, pensijas, atlīdzību vai līdzvērtīgus ienākumus apvieno.

4. Ja personai, pret kuru tiek prasīta izpilde, ir apgādājamie, tiesas sekretārs var samazināt šā panta 1., 2., 3. un 4. punktā noteiktos procentus par 10 %–15 %.

5. Ja no algām, atalgojuma, pensijām vai atlīdzības pastāvīgi vai īslaicīgi tiek veikti publiska rakstura atskaitījumi saskaņā ar nodokļu vai sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem, spriedumā pasludinātā parādnieka saņemtā neto summa pēc minētajiem atskaitījumiem ir summa, pamatojoties uz kuru nosaka apķīlājamo summu.

6. Šā panta iepriekšējie punkti attiecas arī uz ieņēmumiem no profesionālās un komercdarbības, kas veikta pašnodarbinātā statusā.

7. Saskaņā ar šo pantu apķīlātās summas drīkst tieši pārskaitīt personas, kura pieprasa izpildi, iepriekš norādītajā kontā, ja par apķīlāšanas izpildi atbildīgais tiesas sekretārs ir devis tam atļauju.

Tādā gadījumā gan persona vai iestāde, kura veic ieturējumus un tiem sekojošo pārskaitījumu, gan persona, kura pieprasa izpildi, informē tiesas ierēdni ik pēc trijiem mēnešiem attiecīgi par nosūtītajām un saņemtajām summām, izņemot jebkādas prasības, kuras var iesniegt persona, pret kuru tiek prasīta izpilde, jo tā uzskata parādu par pilnībā atmaksātu, tādējādi padarot apķīlāšanu par spēkā neesošu, vai tādēļ, ka ieturējumi un pārskaitījumi netiek veikti tā, kā to ir noteicis tiesas sekretārs.

Tiesas sekretāra izdotu rīkojumu par tiešu pārskaitījumu var apstrīdēt, tieši iesniedzot apelāciju sūdzību izskatīšanai tiesā.

Saskaņā ar 2011. gada 1. jūlija Karalisko dekrētlikumu Nr. 8/2011 par pasākumiem hipotēkaro parādnieku atbalstam, kas stājās spēkā 2011. gada 7. jūlijā, ir sniegts skaidrojums attiecībā uz Civilprocesa kodeksa noteikumiem. Karaliskā dekrētlikuma Nr. 8/2011 1. pants nosaka:

1 .pants. Minimālo gimenes ienākumu atbrīvojums no ieturējumiem.

"Ja saskaņā ar Hipotēku likuma [Ley Hipotecaria] 129. panta noteikumiem summa, kas saņemta ieķīlātās pastāvīgās dzīvesvietas pārdošanas rezultātā pēc izpildes saistībā ar šo parādu, nav pietiekama, lai segtu nodrošināto aizdevumu, summu, kura ir atbrīvota no ieturējumiem, kā noteikts Civilprocesa kodeksa 607. panta 1. punktā, palielina par 50 % un turklāt par papildu 30 % no minimālās algas par katru gimenes locekli, kurš nesaņem regulārus ienākumus, algu vai pensiju, kas lielāka par minimālo algu. Šajā nolūkā ar gimeni saprot

vienību, kas ietver laulāto vai kopdzīves partneri un pirmās pakāpes augšupējos radiniekus un lejupējos radiniekus, kuri dzīvo kopā ar spriedumā pasludināto parādnieku.

Algas, atlīdzību vai pensijas, kas pārsniedz minimālo algu, un — attiecīgā gadījumā — summas, kuras izriet no iepriekš izklāstītā punkta noteikumu piemērošanas gimenes aizsardzībai, arestē apmērā, kāds noteikts iepriekš minētā likuma 607. panta 2. punktā."

4.2 Kādas ir izpildu darbību sekas?

Nekustamā īpašuma vai citu registrējamu īpašumu gadījumā tiesa drīkst pēc tās puses lūguma, kura pieprasa izpildi, izdot rīkojumu par preventīva apķīlāšanas ieraksta veikšanu attiecīgajā publiskajā registrā (parasti īpašumu registrā, kurā registrē nekustamo īpašumu), lai garantētu turpmāku izpildi.

Citos gadījumos var noteikt šādus pasākumus:

- skaidra nauda — konfiskācija;

- norēķinu konti — saglabāšanas rīkojums bankai;

- alga — aizturēšanas rīkojums maksātājam;

- procenti, peļņa un ieņēmumi — maksātāja veikta atskaitīšana, tiesas uzraudzīta pārvaldība vai iemaksāšana tiesai;

- vērtspapīri un finanšu instrumenti — procentu atskaitīšana to gūšanas vietā, paziņojums biržas vai sekundārā tirgus regulatoram (ja vērtspapīri tiek kotēti publiskajā tirgū) un paziņojums emitētājuzņēmumam;

- cita kustama manta — konfiskācija.

Turklāt, lai nodrošinātu izpildi, visām personām un valsts un privātā sektora iestādēm ir jāsadarbojas izpildes pasākumu ietvaros (izsakot brīdinājumu par soda naudas piemērošanu vai pat piemērojot sodu par necienīgu izturēšanos pret tiesu minētās prasības neizpildes gadījumā). Tas nozīmē, ka viņiem ir jāsniedz visa pieprasītā informācija vai jāveic konkrētie garantijas pasākumi, un viņiem bez ierobežojuma jānodod tiesai visi viņu rīcībā esošie dokumenti un dati, izņemot ierobežojumus, kas izriet no pamattiesībām, vai ierobežojumus, kuri noteiktos gadījumos ir nepārprotami noteikti tiesību aktos.

4.3 Kāds ir izpildu darbību saistošais raksturs?

Izpildes pasākumiem nav noteikta termiņa, tie ir spēkā līdz brīdim, kad izpilde ir pabeigta. Attiecībā uz šiem pasākumiem puse, kura pieprasa izpildi, iesniedz pieteikumu attiecīgajai izpildei katrā atsevišķā gadījumā. Piemēram, tiek pieprasīta izsoles organizēšana, ja ir apķīlāta kustama vai nekustama manta. Puse, kura pieprasa izpildi, saņem maksājumu no izsolē iegūtajiem naudas līdzekļiem. Citos gadījumos, piemēram, kad rīkojumā ir noteikta īpašuma nodošana pusei, kura pieprasa izpildi (piemēram, izlikšana tādēļ, ka nav samaksāta īres maksa), izpildes pasākumu ietvaros īpašums tiek atgriezts pusei, kura pieprasa izpildi, tiklīdz līgumu pārkāpušais īrnieks ir izlikts no īpašuma.

5 Vai pastāv iespēja pārsūdzēt lēmumu, ar kuru izpildu darbību veikšana tika atļauta?

Tomēr spriedumā pasludinātais parādnieks drīkst iebilst, tiklīdz viņam tiek paziņots par izpildi. Šādā gadījumā tiek īstenota iepriekš minētā iebildumu procedūra. Iebildumam var būt materiāltiesisks pamatojums vai to pamato ar procesuālām nepilnībām. Iebilduma pamatojums var mainīties atkarībā no izpildāmā izpildu dokumenta (kā noteikts Civilprocesa kodeksa 556. pantā un turpmākajos pantos atkarībā no tā, vai tas ir tiesneša vai tiesas sekretāra izdots procesuāls nolēmums, arbitrāžas lēmums vai mediācijas līgums; maksimālās soda naudas izpildu dokumenti, kas izdoti kriminālprocesa ietvaros saistībā ar ceļu satiksmes negadījumiem; Civilprocesa kodeksa 517. panta 4., 5., 6. un 7. punktā norādītie izpildu dokumenti, kā arī citi izpildāmi dokumenti saskaņā ar 517. panta 2. punkta 9. apakšpunktu. Iebildumus, kas tiek pamatoti ar pārmērīgu prasījumu vai procesuālām nepilnībām, attiecīgi reglamentē Civilprocesa kodeksa 558. un 559. pants). Jāņem vērā, ka tiesa pati var būt iepriekš izvirzījusi kādu no šiem pamatojumiem (piemēram, ja tiesa uzskata, ka izpildu

dokumentā, kurš sastāv no apliecinātiem publiskiem dokumentiem, instrumentiem vai sertifikātiem, kāda no ietvertajām klauzulām varētu būt negodīga, tai ir pienākums rīkoties *ex officio*, uzklausot puses attiecīgajā jautājumā un pēc tam pieņemot nolēmumu). Puses drīkst pārsūdzēt pirmās instances tiesas izdotu rīkojumu, atbildot uz iebilduma pamatojumu. Pārsūdzību izskata attiecīgā provinces tiesa.

6 Vai uz izpildi attiecas ierobežojumi, jo īpaši saistībā ar parādnieka aizsardzību vai termiņiem?

Tādējādi izpildes pasākumam, pamatojoties uz tiesas spriedumu vai lēmumu, tiesas sekretāra lēmumu, ar ko apstiprina likumisku izlīgumu vai tiesvedības laikā panāktu vienošanos, vai arbitrāžas lēmumu vai mediācijas līgumu, iestājas noilgums, ja atbilstošais izpildes pieteikums netiek registrēts piecu gadu laikā no brīža, kad spriedums vai lēmums kļūst galīgs (Civilprocesa kodeksa 518. pants).

Tāpat arī ir nogaidīšanas periods, pirms tiek iesākta procesuālo lēmumu (ko veic tiesnesis vai tiesas sekretārs), arbitrāžas lēmumu vai mediācijas līgumu izpilde. Šis periods ir paredzēts tam, lai dotu spriedumā pasludinātajam parādniekam laiku brīvprātīgi izpildīt rīkojumu, tādējādi ļaujot personai, kuras prasība ir apmierināta, neiesniegt izpildes pieteikumu. Tāpat netiek dots nekāds rīkojums par procesuālu vai arbitrāžas lēmumu vai mediācijas līgumu izpildi 20 dienu laikā pēc datuma, kurā spriedums kļūst galīgs vai kurā spriedumā pasludinātajam parādniekam tika paziņots lēmums par vienošanās apstiprinājumu vai parakstīšanu (Civilprocesa kodeksa 548. pants). Galu galā šis nogaidīšanas periods ir paredzēts tam, lai mudinātu spriedumā pasludināto parādnieku brīvprātīgi izpildīt lēmumu.

Kā izklāstīts iepriekšminētajā 4.1. punktā, lai aizsargātu parādnieku, Civilprocesa kodeksā ir noteikta manta, pret kuru nevar vērst piedziņu, kā arī kvantitatīvi ierobežojumi, kas ir proporcionāli algām, atalgojumam, atlīdzībai vai pensijām, pret ko vērsta piedziņa.

Īpašumu izsolēs pārdošanai vairāksolītājam jānotiek par minimālajām summām, kas ir proporcionālas īpašuma novērtētajai vērtībai vai parāda summai. Šie parādnieku aizsargājošie ierobežojumi ir augstāki, ja tiek izsolīta parādnieka pastāvīgā dzīvesvieta (Civilprocesa likuma 670. un 671. pants).

Civilprocesa kodeksā ir arī noteikts, ka parasti nedrīkst piedzīt procentus no parāda pamatsummas un procesuālās izmaksas par summu, kas pārsniedz 30 % no pamatsummas (Civilprocesa kodeksa 575. pants).

Ja izpilde tiek vērsta pret pastāvīgo dzīvesvietu, no spriedumā pasludinātā parādnieka nedrīkst piedzīt izmaksas, kas pārsniedz 5 % no summas, kura ir noteikta izpildes pieteikumā (Civilprocesa kodeksa 575. pants).

Pārdodot ieķīlāto īpašumu un attiecībā uz parādniekiem, kuri atrodas neaizsargātā sociālā un finansiālā situācijā, izlikšana no pastāvīgās dzīvesvietas tiek atlikta uz laiku (Civilprocesa kodeksa 441. pants).

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma (*Ley Concursal*) 55.–57. pantu atsevišķus izpildes rīkojumus nevar īstenot pēc bankrota izsludināšanas, jo bankrota tiesvedības tiesnesim ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz izpildi, kas vērsta pret maksātnespējīgo pusi; mērķis ir izvairīties no tā, ka dažiem kreditoriem tiek dota priekšroka salīdzinājumā ar citiem.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes Tava Eiropa.

Mēs labprāt uzzinātu jūsu atsauksmes par sniegtās informācijas lietderību.

Lapa atjaunināta: 03/02/2025

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.